

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

ŚWIĘTOKRZYSKI URZĄD WOJEWÓDZKI w Kielcach Punkt Kancelaryjny i Obsługi Klienta	
wysł. dnia	18. STY. 2016
L.dz.	zał.
Podpis	

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Kielce, dnia 14.01.2016 r.

PS.II.431.49.2015

Pani Alicja Pieczonka
Dyrektor
Centrum Administracyjnego
Domów dla Dzieci i Młodzieży
Łoniów 124
27-670 Łoniów

Wydział Polityki Społecznej Świętokrzyskiego Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach, przesyła wystąpienie pokontrolne z kontroli w trybie uproszczonym, która przeprowadzona została w Domu dla Dzieci i Młodzieży Nr 1 w Łoniowie w dniu **7 stycznia 2016 r.**

Kontrola przeprowadzona była na podstawie:

- art. 186 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. 2015 poz. 332 ze zm.).

Kontrolę przeprowadzili pracownicy Oddziału Nadzoru nad Realizacją Zadań Samorządu Powiatowego i Województwa w Wydziale Polityki Społecznej, w składzie:

- 1. Pani Anna Konieczna** – Inspektor Wojewódzki (legitymacja służbowa nr 14), upoważnienie nr 1124/2015 z dnia 30.12.2015 r. – inspektor kierujący zespołem inspektorów,
- 2. Pani Katarzyna Arendarska** - Inspektor Wojewódzki (legitymacja służbowa nr 19), upoważnienie nr 1125/2015 z dnia 30.12.2015 r.

Zakres kontroli:

Kontrolę przeprowadzono w celu zbadania zasadności zarzutów stawianych w skardze ojca jednego z wychowanków Domu dla Dzieci i Młodzieży w Łoniowie, a dotyczących nieprawidłowości w procesie opiekuńczo-wychowawczym prowadzonym wobec syna. Zarzuty dotyczyły w szczególności: utrudniania urlopowania chłopca do ojca poprzez negatywne opinie placówki przesyłane do sądu; braku współpracy placówki z ojcem pod kątem powrotu syna do domu rodzinnego; niezgodnego z przepisami omawiania sytuacji dziecka na posiedzeniach stałych zespołów; stosowania wobec chłopca przemocy.

Ocena skontrolowanej działalności, ze wskazaniem ustaleń, na których została oparta, w szczególności przez określenie stanu faktycznego oraz ujawnionych uchybień lub nieprawidłowości, a także zakres, przyczyny i skutki stwierdzonych uchybień lub nieprawidłowości oraz wskazanie osób odpowiedzialnych za ich powstanie.

Wychowanek w placówce przebywa od kwietnia 2012 r., na podstawie postanowienia sądu. Adaptacja chłopca do nowego środowiska była trudna: miał on koszmary senne, moczył się, zdarzało się także, że wypróżniał się w różne miejsca. Jego zachowanie charakteryzowało się brakiem równowagi emocjonalnej: raz był agresywny (bił, dusił i kopał dzieci), izolował się (spędzał czas sam w pokoju, nie uczestniczył w zajęciach/zabawach, w których brali udział inni wychowankowie), innym razem był koleżeński i uczynny. Placówka, aby podjąć leczenie specjalistyczne musiała wystąpić z wnioskiem do sądu o zgodę na leczenie psychiatryczne /rodzice takiej zgody nie wyrazili/. Od 2011 r. do 2015 r. uczestniczył w zajęciach socjoterapeutycznych prowadzonych przez Poradnię Psychologiczno-Pedagogiczną (a zatem już przed umieszczeniem go w placówce). Został objęty również działaniami wychowawczymi i specjalistycznymi w placówce. Aktualnie zachowanie chłopca uległo znacznej poprawie – nie ma koszmarów sennych, kontroluje potrzeby fizjologiczne, stał się bardziej samodzielny w codziennych czynnościach, pewny siebie, otwarty, zaczął także okazywać swoje uczucia. Nadal jest chwiejny emocjonalnie (ma wybuchy agresji, izoluje się), jednak zdarza się to rzadziej.

Po przyjęciu chłopca do placówki, dyrektor placówki wyznaczyła terminy odwiedzin dla rodziców, które zostały zaakceptowane przez sąd.

Pierwszy wniosek o urlopowanie wychowanka do dziadków ojczystych był składany w czerwcu 2012 r. W tym samym czasie dalsza rodzina ze strony matki również starała się o urlopowanie. Sąd nie wyraził wówczas zgody na urlopowanie do obu rodzin – co było jednoznaczne z tym, że placówka nie mogła podjąć innej decyzji. Kolejny wniosek

o urlopowanie chłopca, dziadkowie ze strony ojca złożyli w grudniu 2012 r. Również w tym czasie o urlopowanie starali się dziadkowie ze strony matki. Podobnie jak poprzednim razem – brak było zgody sądu. W międzyczasie urlopowany był za zgodą sądu jeszcze kilka razy. Po raz ostatni chłopiec urlopowany był do dziadków ojczystych w okresie od 27.12.2015 r. - 06.01.2015 r. Część świąt Bożego Narodzenia spędził u dziadków ze strony matki. Ze względu na fakt, że o kolejne urlopowanie wychowanka występowali/ i otrzymywali zgodę sądu również dziadkowie ze strony matki, a także dalsza rodzina – placówka dzieliła pobyt chłopca u poszczególnych rodzin, tak, aby w miarę możliwości utrzymywał on kontakty ze wszystkimi. Wychowanek chętnie utrzymuje kontakty ze wszystkimi członkami rodziny. W większości przypadków, sąd wydający zgodę na urlopowanie, pozostawiał do dyspozycji placówki ostateczną decyzję co do terminów pobytu dziecka u bliskich. Zdarzało się również tak, że sąd nie wyrażał zgody na urlopowanie, a mimo to w postanowieniu napisane było, by placówka podjęła ostateczną decyzję co do urlopowania, co w opinii rodziny mogło być postrzegane jako brak zgody placówki na urlopowanie.

Zdaniem kontrolujących, w kwestii urlopowania, placówka winna zwrócić się do sądu, do kompetencji którego należy rozstrzygnięcie sporów w tego typu sprawach z prośbą, by sąd w postanowieniu określał terminy pobytu wychowanka u poszczególnych rodzin.

Placówka współpracuje z rodziną wychowanka poprzez: umożliwianie chłopcu kontaktów z rodzicami i osobami bliskimi (podtrzymując łączące ich więzi), zapraszając rodziców na posiedzenia stałych zespołów, zachęcając ich do udziału w życiu dziecka. Działania na rzecz powrotu dziecka do domu rodzinnego, placówka podejmuje wówczas gdy istnieją przesłanki tj.: zmiany w życiu rodziców umożliwiające przejęcie pełnej opieki nad dzieckiem – składając wniosek do sądu o powrót dziecka do domu rodzinnego. W przypadku rodziców wychowanka - nie było podstaw do podejmowania działań mających na celu powrót dziecka do rodziny.

Ostatni zespół do spraw okresowej oceny sytuacji chłopca odbył się 22 grudnia 2015 r, poprzednie: 2 października 2015 r., 15 czerwca 2015 r., 3 grudnia 2014 r., 2 lipca 2014 r., 2 kwietnia 2014 r. itd. Posiedzenia stałych zespołów, na których omawiana była sytuacja wychowanka w ciągu ostatnich dwóch lat odbywały się częściej niż raz na 6 miesięcy. Zgodnie z art. 131 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. 2015 poz. 332 ze zm.), w oparciu, o którą funkcjonują placówki opiekuńczo-wychowawcze, ocena sytuacji dziecka winna być przeprowadzana w miarę potrzeb, nie rzadziej niż co 6 miesięcy.

Z rozmowy z wychowankiem, z wychowawcą i dyrektorem placówki oraz analizy dokumentacji wynika, że chłopiec pozytywnie postrzega pobyt w placówce (twierdził, że: „dobrze jest ale wolałby być z rodzicami”). Podczas rozmowy twierdził, że nie doznaje przemocy ze strony innych wychowanków i opiekunów, ani też nie innych zachowań czy wypowiedzi, które by go w jakiś sposób zraniły. Wychowanek zaprezentował kontrolującym swoje zabawki, głównie klocki lego i miecz, które otrzymał do rodziców. Poinformował kontrolujących również o tym, że podczas jego nieobecności w placówce w czasie Świąt Bożego Narodzenia – ktoś pomazał mu przybory i podręczniki szkolne, o czym chłopiec nie poinformował opiekunów. Zapytany dlaczego tego nie zrobił – odparł, że nie powiedział, ponieważ on i tak wie kto to zrobił. Zarówno wychowawczynie jak i dyrektor placówki oznajmiły, że chłopiec nigdy nie zgłaszał, by był bity, okradziony czy podglądany w łazience, czy w jakiś inny sposób skrzywdzony przez opiekunów czy wychowanków.

Podczas oględzin pomieszczeń placówki, zwrócono uwagę na brak zabezpieczeń w drzwiach do łazienki, które zapewniałyby intymność wychowankom podczas korzystania z nich.

Uwagi i wnioski:

Mając powyższe na uwadze, stwierdzić należy, że stawiane przez ojca wychowanka zarzuty w skardze - nie potwierdziły się. Zdaniem kontrolujących Dom dla Dzieci i Młodzieży w Łoniowie w sposób prawidłowy i z zaangażowaniem spełnia swoją funkcję opiekuńczo-wychowawczą wobec chłopca.

Zalecenia pokontrolne.

- 1. Zabezpieczać rzeczy osobiste pozostawione w pokoju wychowanków wyjeżdżających na urlopowanie.**
- 2. Rozważyć zabezpieczenie drzwi od łazienek, by zapewnić wychowankom intymność podczas korzystania z nich.**

Pouczenie.

Zgodnie z art. 197 d ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. 2013 poz. 135 ze zm.) kontrolowana jednostka może w terminie 7 dni od dnia otrzymania zaleceń pokontrolnych, zgłosić do nich zastrzeżenia. Wojewoda,

w terminie 14 dni od dnia otrzymania zastrzeżeń przedstawi stanowisko w sprawie ich uwzględnienia. W przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń przez wojewodę kontrolowana jednostka jest obowiązana, w terminie 30 dni od dnia otrzymania stanowiska wojewody, do powiadomienia wojewody o realizacji zaleceń. W przypadku uwzględnienia zastrzeżeń przez wojewodę, kontrolowana jednostka jest obowiązana, w terminie 30 dni od dnia otrzymania stanowiska wojewody, do powiadomienia wojewody o realizacji zaleceń pokontrolnych, mając na uwadze zmiany wynikające z uwzględnionych zastrzeżeń.

Zgodnie z art. 197 e i 197 f ustawy o której mowa, w przypadku niepodjęcia lub niewykonania czynności wynikających z zaleceń pokontrolnych, mających na celu ograniczenie lub likwidację stwierdzonych istotnych uchybień lub nieprawidłowości w funkcjonowaniu placówki opiekuńczo-wychowawczej, wojewoda może orzec o czasowym lub stałym cofnięciu zezwolenia na prowadzenie tej placówki.

Jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli zostaną ujawnione rażące zaniedbania lub zaniechania realizacji obowiązków ustawowych, wojewoda może wezwać jednostkę samorządu terytorialnego do wyznaczenia wykonawcy zastępczego, w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia otrzymania wezwania.

W przypadku niewyznaczenia przez jednostkę samorządu terytorialnego wykonawcę zastępczego w terminie, o którym mowa, wojewoda może wystąpić do sądu administracyjnego ze skargą na bezczynność organu jednostki samorządu terytorialnego.

Zgodnie z art. 198 ustawy - kto nie realizuje zaleceń pokontrolnych, podlega karze pieniężnej w wysokości od 500 do 10 000 zł.

Wystąpienie pokontrolne sporządza się w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, z czego jeden przekazuje się kierownikowi kontrolowanej jednostki, a drugi włącza się do akt kontroli.

Anna Kowalewska, Katarzyna Freudenius
(osoby kontrolujące)

Z UP. WOJEWODY ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
Renata Sedzińska
DYREKTOR
WYDZIAŁU DO KONTROLI